

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Obdo/27/2017
Identifikačné číslo spisu:	5711207606
Dátum vydania rozhodnutia:	17.05.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Darina Ličková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:5711207606.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Dariny Ličkovej a členiek senátu JUDr. Anny Markovej a JUDr. Lenky Praženkovej, v právnej veci žalobcu: STAVDOM, s. r. o., 038 42 Rakovo 33, IČO: 36 849 863, zastúpený právnym zástupcom JUDr. Rastislavom Skybom, advokátom so sídlom Farská 6, 010 01 Žilina, proti žalovanej: Milena Krištofová - KRIVÁŇ, s miestom podnikania 038 42 Pribovce 6, IČO: 35 071 591, právne zastúpená JUDr. Vladimírom Rybovičom, advokátom so sídlom AK Nám. Š. Moyses 4, 974 01 Banská Bystrica, o zaplatenie sumy vo výške 163 234,53 eur s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Martin pod sp. zn.: 18Cb/129/2011, na dovolanie žalovanej proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline z 27. septembra 2016, č. k.: 13Cob/188/2016-212, takto

rozhodol:

- I. Dovolanie žalovanej sa o d m i e t a .
- II. Žalobca má nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Súd prvej inštancie - Okresný súd Martin vydal dňa 3. novembra 2011, č. k.: 18Cb/129/2011-19 platobný rozkaz, ktorým zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi v lehote do 15 dní odo dňa doručenia platobného rozkazu 163 234,53 eur s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 10 000.-- eur od 6. decembra 2008 do zaplatenia, zo sumy 60 305,18 eur od 8. júla 2009 do zaplatenia a zo sumy 92 929,35 eur od 9. októbra 2010 do zaplatenia a nahradiť trovy konania 9 794.-- eur (súdny poplatok) a trovy právneho zástupcu žalobcu vo výške 1 518,22 eur k rukám právneho zástupcu žalobcu, alebo aby v tej istej lehote podala odpor.

Žalovaná prevzala predmetný platobný rozkaz sp. zn.: 18Cb/129/2011-19 dňa 16. novembra 2011.

Súd prvej inštancie vyznačil právoplatnosť a vykonateľnosť platobného rozkazu na deň 2. decembra 2011.

2. Dňa 5. decembra 2013 žalovaná nahliadla do spisu sp. zn. 18Cb/129/11 (záznam na č. l. 21).

3. Žalovaná podala sťažnosť pre prieťahy v súdnom konaní dňa 14. októbra 2014, vo veci odporu

podaného žalovanou proti platobnému rozkazu sp. zn. 18Cb/129/2011-19, ktorý osobne prevzala 16. novembra 2011, keďže voči uvedenému platobnému rozkazu podala odpor, a to dňa 21. novembra 2011. Zároveň ku svojej sťažnosti pripojila kópiu „Odporu“ z 21. novembra 2011, overenú notárom dňa 2. júna 2014 (č. l. 25), pričom na č. l. 26 je osvedčenie notára na prázdnom liste zo dňa 13. októbra 2014.

4. Na sťažnosť žalovanej reagovala predsedníčka Okresného súdu Martin listom z 19. novembra 2014 (č. l. 36).

5. Žalovaná následne nahliadala do spisu sp. zn. 18Cb/129/2011 dňa 1. apríla 2015 (č. l. 38).

6. Žalovaná dňa 7. apríla 2015 podala 2. sťažnosť pre prieťahy v súdnom konaní vo veci odporu podaného žalovanou proti platobnému rozkazu č. k. 18Cb/129/2011-19 z 3. novembra 2011.

7. So sťažnosťami sa dôkladne zaoberal súd prvej inštancie, rovnako aj s tvrdením žalovanej, že dňa 21. novembra 2011 podala odpor proti platobnému rozkazu na súde prvej inštancie.

8. Po vykonaní preverenia tvrdení žalovanej prvoinštančným súdom, tento dospel k záveru, že žalovaná nepreukázala podanie odporu dňa 21. novembra 2011 na Okresnom súde Martin, keďže overená kópia odporu proti platobnému rozkazu č. k. 18Cb/129/2011-19 z 3. novembra 2011, vykazovala na prvej strane pečiatku OS Martin modrej farby s dátumom 22. november 2011 a v pravom dolnom rohu podpis žalovanej modrej farby, druhá strana tejto kópie je čiernobiela. Overovacia doložka na foto(kópii) je vyhotovená Notárskym úradom Martin JUDr. Marián Mikl, notár. Predmetnú kópiu súd prvej inštancie podrobil prieskumu tým, že požiadal notára JUDr. Mariána Mikla o jeho stanovisko k predmetnej foto(kópii). Z písomného vyjadrenia JUDr. Mariána Mikla - notára vyplýva, že foto(kópia) odporu žalovanej, nachádzajúcej sa v spise Spr 2189/14 na č. l. 2, na ktorej bol dátum podania odporu na OS Martin, nebola vyhotovená fotokopírovaním na tomto notárskom úrade, keďže tento nedisponoval a ani nedisponuje farebným fotokopírovacím prístrojom, teda fotokópia na č. l. 2 spisu Spr 2189/14 opatrená modrou (farebnou) pečaťou OS Martin, nebola vyhotovená v tomto notárskom úrade.

9. Okresný súd Martin uznesením č. k. 18Cb/129/2011-115 z 23. októbra 2015 v spojení s opravným uznesením č. k. 18Cb/129/2011-193 zo 7. júna 2016 odmietol odpor žalovanej, keď dospel k názoru, že odpor proti platobnému rozkazu bol doručený na okresný súd najskôr 14. októbra 2014 a tento preto odmietol v súlade s ust. § 174 ods. 3 písm. a/ O. s. p.

10. Proti tomuto rozhodnutiu podala odvolanie žalovaná a uviedla, že odpor podala včas. Nesúhlasila s úvahami súdu, ktorý založil svoje rozhodnutie na odmietnutí odporu. Nie je na nej, aby súdu preukázala, že odpor podala včas. Za nepravdivý považuje záver súdu, že odmietla originál podania odporu na výzvu súdu vydať, nakoľko v tom čase už išlo o plnenie nemožné, keďže počas návštevy Notárskeho úradu, žalovaná stratila originálnu listinu, čo súdu oznámila a doložila o tom kópiu prvopisu. Navrhla zrušenie napadnutého rozhodnutia odvolacím súdom s tým, že nariadi vykonanie znaleckého a expertízneho dokazovania.

11. Žalobca sa k odvolaniu žalovanej písomne nevyjadril.

12. Krajský súd v Žiline ako súd odvolací v súlade s ust. § 380 ods. 1 CSP preskúmal napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie len v rozsahu odvolacích dôvodov žalovanej, pričom podstatou odvolania žalovanej bola námietka, že k podaniu odporu proti platobnému rozkazu vydanému Okresným súdom Martin došlo včas vzhľadom k doloženým dôkazom, listinám, s tým, že z nich je potrebné vychádzať a nie z následného konania, správania sa žalovanou. Žalovaná navrhla vykonať znalecké expertízne dokazovanie.

13. Odvolací súd preskúmal napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie a dospel k záveru, že sa v celom rozsahu stotožňuje so závermi okresného súdu obsiahnutými v napadnutom rozhodnutí, ako aj so

spôsobom vyhodnotenia dôkazov označených žalovanou. Odvolací súd nesúhlasí s argumentáciou žalovanej, že nebola nositeľkou dôkaznej povinnosti v tom, či podala odpor včas. Ak sa žalovaná bránila, že k podaniu odporu došlo včas, a to dňom jeho podania na okresný súd 22. novembra 2011, v tomto smere použitej argumentácie v plnom rozsahu bola nositeľkou dôkaznej povinnosti, ktorú si nespĺnila tak, aby bolo možné bez akýchkoľvek pochybností konštatovať, že k podaniu odporu žalovanou proti platobnému rozkazu OS Martin došlo podaním datovaným na OS Martin dňa 22. novembra 2011, t. j. že týmto dátumom bol odpor podaný na OS Martin. Žalovaná sama potvrdila, že nedisponuje originálom ňou podaného odporu z 21. novembra 2011, ale len fotokópiou, vo vzťahu ku ktorej fotokópii nebolo žalovanou preukázané, že odpor podala na OS Martin dňa 22. novembra 2011. Okresný súd dostatočne a vyčerpávajúcim spôsobom vyhodnocoval podanie žalovanej. Ak mala žalovaná za to, že je potrebné nariadiť znalecké a expertízne dokazovanie, takýto návrh bolo potrebné uplatniť pred súdom prvej inštancie. To však žalovaná nenavrhol.

14. Odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožnil s postupom súdu prvej inštancie a jeho závery, odôvodnenie obsiahnuté v napadnutom uznesení okresného súdu, krajský súd za aplikácie ust. § 387 ods. 2 CSP v podrobnostiach poukazuje na vecne správne zistenia súdu prvej inštancie a na tieto aj odkazuje.

15. Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu podala v zákonom stanovenej lehote dovolanie žalovaná. V dovolaní uviedla, že rozhodnutím odvolací súd porušil jej právo na súdnu ochranu a spravodlivé súdne konanie zaručené Ústavou Slovenskej republiky. Porušenie spočíva v tom, že súdy nižších stupňov postupovali arbitrárne a svojvoľne pri rozhodovaní o odpore žalovanej, svoje rozhodnutie o oneskorenom podaní odporu odôvodnili iracionálnym a nelogickým spôsobom, neodstránil nedostatky pred okresným súdom a v dôsledku uvedeného si odvolací súd osvojil nesprávne, procesne i ústavne neudržateľné právne posúdenie vecí okresným súdom.

16. Žalovaná ďalej uviedla, že žiadnym dôkazom ani vyjadrením notára JUDr. Mikla nebola spochybnená pravosť osvedčovacej doložky vyznačenej na predmetnej fotokópii jeho notárskym úradom, a teda ani pravosť overovanej listiny. Žalovaná nebola okresným súdom vyzvaná, aby predložila alebo navrhla dôkazy na preukázanie včasnosti podania odporu. Má za to, že nesprávny bol aj procesný postup pri zadovážovaní stanoviska notára, t. j., či nebol tento dôkaz získaný nezákonným spôsobom.

17. Navrhla, aby dovolací súd zrušil rozsudok Krajského súdu v Žiline z 27. septembra 2016, č. k. 13Cob/188/2016-212, ako aj rozsudok Okresného súdu Martin z 23. októbra 2015, č. k. 18Cb/129/2011-193 a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie a rozhodnutie, pričom si pre prípad úspechu v dovolacom konaní uplatnil náhradu trov konania.

18. Žalobca sa písomne k dovolaniu žalovanej nevyjadril.

19. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 35 zákona č. 160/2015 Z. z. - Civilný sporový poriadok - ďalej len „CSP“) po zistení, že dovolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP), pričom dovolateľ je zastúpený advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), bez nariadenia pojednávania skúmal, či je napadnuté také rozhodnutie, proti ktorému je podanie tohto mimoriadneho opravného prostriedku prípustné.

20. Podľa ustanovenia § 470 ods. 1 CSP, ktorý nadobudol účinnosť 1. júla 2016, platí, ak nie je ustanovené inak, tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Podľa ustanovenia § 470 ods. 2 veta prvá CSP, právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Vzhľadom k tomu, že dovolanie bolo podané po 1. júli 2016, dovolací súd preto postupoval v súlade s ustanoveniami CSP, týkajúcich sa dovolania.

21. Najvyšší súd Slovenskej republiky sa ako prvou otázkou zaoberal prípustnosťou dovolania, ktorú určujú ustanovenia § 420 a § 421 v spojení s ustanovením § 431 a § 432 CSP.

22. Podľa ust. § 420 CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej, alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo, alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolací súd dospel k názoru, že k vadám uvedeným v ust. § 420 písm. a/ až e/ v konaní nedošlo. Žalovaná vo svojom dovolaní vady konania neoznačila, podľa ktorého ustanovenia odvodzuje prípustnosť dovolania, vo všeobecnosti uvádza arbitrárnosť napadnutého rozhodnutia a že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, a to napriek tomu, že Civilný sporový poriadok v ustanovení § 429 ods. 1 stanovuje povinnosť dovolateľa byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom a tento by mal teda presne stanoviť prípustnosť dovolania -vadu podľa ust. § 420 CSP.

23. Najvyšší súd Slovenskej republiky sa pri prejednaní dôvodnosti tvrdenia žalovanej o prípustnosti dovolania s poukazom na § 420 písm. f/ CSP s tvrdením dovolateľky nestotožnil, nakoľko nie je pravdou, že obidve rozhodnutia trpia vadou zmatečnosti z dôvodu neodôvodnenia námietky žalovanej o nesprávnom vyhodnotení predložených dôkazov preukazujúcich podanie odporu proti platobnému rozkazu v zákonom stanovenej lehote. Zo samotného rozhodnutia súdu prvej inštancie, ako aj odôvodnenia odvolacieho súdu vyplýva, že súdy sa s tvrdením žalovanej, ako aj predloženými dôkazmi dôsledne zaoberali s prihliadnutím na celý priebeh konania. Žalovaná v dovolaní namietala, že nebola vyzvaná, aby predložila dôkazy na podporu svojho tvrdenia, alebo navrhla znalecké dokazovanie. Toto tvrdenie nezodpovedá postupu súdu prvého stupňa, ktorý ju vyzýval na predloženie originálu jej podania - odporu na súde prvej inštancie. Stanovisko žalovanej, že ona nemá povinnosť toto dokazovať, vyvracia jej tvrdenie uvedené v dovolaní.

Teda tvrdenie dovolateľky, že ide o rozhodnutie, ktoré trpí vadou zmatečnosti, ktorá znemožnila žalovanej realizáciu jej procesných práv, Najvyšší súd Slovenskej republiky označil za nepreukázateľné a účelové. Poukazuje pritom na konanie súdu prvej inštancie, t. j. jeho výzvu na predloženie originálu podaného odporu, čo žalovaná odmietla a následne oznámila súdu prvej inštancie, že originál stratila. Zmatečnosť rozhodnutia nezakladá prípustnosť dovolania. Teda aj za predpokladu, že by tvrdenie dovolateľky ohľadne zmatečnosti bolo dôvodné (čo v danom prípade nie je), mohlo by mať za následok nanajvýš nesprávnosť napadnutého rozhodnutia, nie však prípustnosť.

24. Následne dovolací súd konštatoval, že z ustanovenia § 421 ods. 1 CSP v danej veci nemožno vyvodit' prípustnosť dovolania, keďže podľa ust. § 421 ods. 1 CSP je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola riešená alebo
- c) je dovolacím súdom riešená rozdielne.

V predmetnej veci názor odvolacieho súdu na včasnosť podania odporu sa neodklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu dovolacím súdom, táto otázka už bola dovolacím súdom riešená a nebola riešená rozdielne. Z uvedeného preto vyplýva, že prípustnosť dovolania podľa ustanovenia § 421 ods. 1 písm. a/ až c/ nie je daná.

Dovolací súd v tejto súvislosti poukazuje na uznesenie Veľkého senátu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 19. apríla 2017 sp. zn. 1VCdo 2/2017, v ktorom zaujal právny názor, že kumulácia dôvodov prípustnosti dovolania v zmysle ustanovenia § 420 CSP a ustanovenia § 421 CSP je neprípustná.

Najvyšší súd Slovenskej republiky po preskúmaní oboch rozhodnutí, tak súdu prvej inštancie, ako aj odvolacieho súdu, dospel k záveru, že obidve rozhodnutia spĺňajú kritéria vyžadované pre odôvodnenie rozhodnutia, a preto ich považoval za preskúmateľné, zrozumiteľné a ústavne akceptovateľné. Odôvodnenie rozhodnutia teda zodpovedá základnej formálnej štruktúre vyžadovanej pre odôvodnenie

rozhodnutia.

25. Najvyšší súd Slovenskej republiky s poukazom na uvedené preto podľa ustanovenia § 441 písmeno c/ CSP dovolanie žalovanej odmietol bez toho, aby sa zaoberal dôvodnosťou podaného dovolania.

26. Dovolací súd rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 CSP).

26. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

27. Záverom Najvyšší súd Slovenskej republiky dodáva, že neušlo jeho pozornosti, že rozhodnutie súdu prvej inštancie, ako aj rozhodnutie odvolacieho súdu, sú vydané vo forme uznesenie a nie rozsudku, ako ich mylne označuje dovolateľka vo svojom dovolaní (č. l. 237) - v dovolacom návrhu.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok.